

INFORME DE LA SÍNDICA DE GREUGES DE PALAMÓS

IDENTIFICACIÓ DE L'ACTUACIÓ

SGP 21065

TEMA: Reclamació patrimonial per caiguda a la via pública

EL FET QUE ORIGINA L'INFORME

La ciutadana s'adreça a la sindicatura per que se li ha desestimat la reclamació de responsabilitat patrimonial per una caiguda que es va produir per un ressalt que hi havia en una vorera i que feia 3cm d'altura.

El fet va tenir lloc el dia 27 de juliol de 2019 la ciutadana va patir una fractura dels dos braços

Actuació de la Síndica:

Demano i estudio la documentació presentada per la ciutadana i les notificacions enviades per l'Ajuntament on es detallen els motius pels quals es desestima, primer, la reclamació de responsabilitat patrimonial i, després, el recurs potestatiu de reposició.

Consideracions i criteri de la síndica:

1. En les notificacions de l'Ajuntament no es qüestiona que la ciutadana va caure en el lloc que s'indica en la seva reclamació i, segons l'informe de la guàrdia urbana, en aquell punt hi havia un ressalt d'uns tres centímetres ocasionat per l'aixecament d'unes rajoles. Tanmateix la resposta de l'Ajuntament a la reclamació de responsabilitat patrimonial diu que "no consta acreditat el nexa causal entre la caiguda de la reclamant i l'estat de la vorera". Per tant, allò que es nega és que el desperfecte sigui la causa de la caiguda.
2. El motiu de la denegació és que l'entitat del desperfecte no generava "un risc insuperable per a una persona que camina amb l'atenció i diligència exigibles." Comprenc que la norma general estableixi aquest criteri, però es tracta d'una fórmula abstracta que cal aplicar a cada cas concret. El caràcter insuperable d'un obstacle depèn de les característiques específiques de la persona que l'ha de superar. No és igual d'insuperable per a una persona de 18 anys que per a una de 75; per a una persona amb plenes capacitats físiques que per a una altra amb alguna limitació... En aquest sentit, considero que l'Ajuntament hauria d'haver tingut en compte les circumstàncies

personals de la reclamant i haver evitat de respondre únicament amb formulismes genèrics.

3. Atès, doncs, que no es qüestiona ni el lloc de la caiguda, ni l'existència de la irregularitat de l'enrajolat en el lloc de l'accident (la reparació del desperfecte a què es va procedir després de la caiguda és un reconeixement implícit de la seva perillositat) considero que podem concloure que el desperfecte de la vorera s'hauria de considerar, si més no, una causa concurrent de l'accident. És cert que la senyora podria haver vist el desperfecte, però també ho és que sense el desperfecte no hauria caigut.

CONCLUSIÓ I RECOMANACIÓ A L'AJUNTAMENT

1. En el cas concret que motiva l'informe considero que, com a mínim, hi ha concurrència de causes i, per tant, s'hauria d'haver estimat, si més no parcialment, la reclamació de la ciutadana.
2. Entenc que l'Ajuntament ha de vetllar perquè no es produeixin abusos en les reclamacions patrimonials que perjudicarien el patrimoni comú, però també ha d'evitar desestimar els recursos basant-se en normes legals genèriques sense considerar les circumstàncies específiques de cada cas. Entenc que harmonitzar aquest dos conceptes forma part d'un equilibri difícil, però hauria de ser un objectiu a assolir.
3. Considero que convindria millorar la forma de comunicar a la ciutadania les notificacions de denegació de reclamacions. Constató el disgust de les persones afectades quan reben una comunicació que, amb tecnicismes propis del llenguatge jurídic, els atribueix la culpa de l'accident de forma exclusiva per manca d'atenció i diligència. Penso que seria una millora important que una administració de proximitat com és l'Ajuntament realitzés aquestes notificacions de forma presencial per tal de poder-les explicar a l'interessat amb un llenguatge comprensible i amb l'empatia necessària perquè en pugui comprendre les motivacions.
4. Entenc que una de les bondats del sistema de reclamació de responsabilitat patrimonial és la d'estimular les administracions a actuar preventivament per evitar les causes que provoquen els accidents i, per tant, prevenir els costos personals, socials i sanitaris dels accidents a la via pública. Es tractaria, doncs, de detectar i reparar, abans que s'hi produeixi cap accident, aquells desperfectes de la via pública que puguin ser potencialment perillosos.